

JUDr. Petr Toman, LL.M.

*3. 3. 1962, Praha
ev. č. 685

Vzdělání:

- Právnická fakulta MU v Brně 1980-1984, v roce 1987 získal titul doktora práv.

Praxe:

- Od roku 1984 působí v advokacii, v roce 1987 složil advokátní zkoušku a stal se advokátem v Chomutově, od roku 1992 působí v Praze.

Profesní růst:

- 1990-1992 poslanec Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní republiky – člen předsednictva, člen ústavně právního výboru a mluvčí Komise FS pro objasnění událostí 17. listopadu 1989, návrhové a spoluautor několika zákonů přijatých Federálním shromážděním v té době
- 1993 založil AK TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNERI v Praze
- **od roku 2005 doposud člen výboru pro vnější vztahy ČAK**

- od roku 2006 doposud člen výboru pro odbornou pomoc a ochranu zájmů advokátů ČAK
- **od roku 2006 doposud předseda redakční rady Bulletinu advokacie a Bulletinu advokacie on-line**
- 2011-2014 člen rozkladové komise ministra zemědělství ČR
- od roku 2011 doposud předseda disciplinární komise České jezdecké federace
- od roku 2011 doposud člen Vědecké rady Právnické fakulty Západočeské univerzity
- od roku 2014 doposud zakládající člen a člen prezidia Unie obhájců ČR
- 2016 autor knihy *Nestoři české advokacie* mapující posledních 60 let činnosti advokacie prostřednictvím vzpomínek osmnácti advokátů

OSOBNÍ PRIORITY

Advokacie se nachází ve složitém období. Její činnost je poznamenána zvyšujícím se počtem nesrozumitelných a vzájemně si odporujících zákonů, nepředvídatelnými rozhodnutími soudů a nečekanými postupy policie a státních zástupců. Vzrůstá snaha omezit práva advokátů a jejich klientů nejen v trestním, ale i občanském a správním řízení. Snižují se odměny advokátů. K tomu všemu se mění společnost kolem nás i tradiční způsob výkonu advokacie.

Současnému vedení Komory se podařilo tento trend zachytit a reagovat na něj, za což si zaslouží uznání. Nové vedení by mělo pokračovat v jeho práci a i nadále a s ještě větší důsledností upozorňovat na vše, co poškozuje naše klienty a bere jim postupně a nenápadně jejich práva, co ohrožuje nás advokáty, naši Komoru a stále častěji i samu podstatu advokacie.

Jaká by měla být Komora v následujících čtyřech letech? Především sebevědomá a noblesní.

Sebevědomí Komory je dáno sebevědomím a rozumovým potenciálem nejen jejího vedení, ale každé advokátky a advokáta, ať jsou z Prahy nebo z malého města, z velké či malé advokátní kanceláře. Reprezentujeme přibližně 12 000 advokátek a advokátů a 3 000 advokátních koncipientů, jsme největší samosprávnou profesní organizací a máme být na co hrdí. Občas na to zapomináme. Vnímáme Komoru jako nadřizený orgán, nikoliv jako naši organizaci, která je jen tak dobrá, jak dobří jsme my, kteří ji tvoříme.

A noblesa k advokacii odjakživa patřila: noblesní advokát nedělá věci, které Komoru poškozují. Měli bychom si noblesu zachovat i do dalších let.

Komora by měla jasněji formulovat svá stanoviska, a to i kritická, důrazněji hájit práva advokátů, zpříma a hned se vyjadřovat k aktuálním problémům sužujícím justici, podílet se aktivně na legislativních změnách a sama je i navrhopvat. Měla by více využít toho, že mnozí její členové zastávají významná místa v parlamentu, v orgánech státní správy, ve městech a v obcích. To je ohromná, málo využitá síla, kterou Komora disponuje. Měla by i laické veřejnosti vysvětlovat svoje poslání a důvody, proč existuje. V poslední době se na to zapomíná a občané nechápou, že advokát není ten, kdo hájí nespravedlnost, ale ten, kdo je připraven mu poradit a pomoci, až se mu nebude spravedlnosti dostávat.

Často se říká, že nové úkoly vyžadují nové lidi. Spíše bych řekl, že nové úkoly vyžadují více lidí. Musíme oslovit všechny advokátky a advokáty a nabídnout jim spolupráci v nově sestavených výborech a sekcích, které by měly tvořit odborné zázemí vedení Komory a pomáhat jeho členům zvládat nesnadné úkoly, které budou řešit.